
УВѢХНА ТЯ.

Увѣхна тя . . .

Въ нощъ неспокойна, тъмна — снѣжна лилия

Разцѣвна въ моето сърдце . . .

И пазѣхъ я отъ хищно-сгърчени ржцѣ —

Тѣ нейний блѣденъ и замисленъ блѣнъ да не смутятъ.

И пазѣхъ я азъ день и нощъ —

И трепетъ отъ блѣнувана мечта

Облѣхваше самотно снѣжнитѣ листа

На моя снѣженъ блѣнъ . . .

Увѣхна тя . . .